

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.198/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Patonai Nóra)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Nagy Dóra kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetménykülönbözet és megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (28. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 8.K.702.211/2021/25. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az alperes határozatszám2Szü. számú határozata tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.873 (hatvanezer-nyolcszázhetvenhárom) forint elsőfokú-, valamint 30.436 (harmincezer-négyszázharminchat) forint másodfokú perköltséget.

Az elsőfokú-, a fellebbezési-, és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes helysége Rendőrkapitánysága állományában bűnügyi segédtechnikus beosztásban a hivatásos állomány tagjaként teljesített szolgálatot. A felperes – jogi képviselő útján – 2021. március 29. napján kelt szolgálati panaszában a 2019. június 1. és 2021. február 28. napjai közötti időszak tekintetében a bűnügyi technikus feladatok ellátására figyelemmel illetménykülönbözet, valamint a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátására tekintettel megbízási díj iránti igényt terjesztett elő. Az alperes vezetője a határozatszám1 Szű. számú határozatával (a továbbiakban: Első panaszhatározat) a felperes szolgálati panaszát megalapozatlanság miatt elutasította, amelyet a jogi képviselő 2021. június 16. napján vett át. A felperes – bár az Első panaszhatározat jogorvoslati tájékoztatása azt tartalmazta – a közléstől számított 30 napon belül keresetet nem terjesztett elő. A felperes – jogi képviselő útján – 2021. szeptember 8. napján, a korábbi szolgálati panaszával egyező tartalommal, ismételten szolgálati panaszt terjesztett elő. Az alperes vezetője a határozatszám2 Szű. számú határozatával (a továbbiakban: Második panaszhatározat) – a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 268. § (3) bekezdésének utolsó mondata alapján – a szolgálati panaszt indokolás nélkül elutasította. Megállapította, hogy a 2021. szeptember 8. napján kelt szolgálati panasz az Első határozattal már elbírált 2021. március 29-ei szolgálati panasz beadvánnyal azonos tartalmú. A jogorvoslati tájékoztatást tartalmazó Második panaszhatározatot a felperesi jogi képviselő 2021. október 6. napján vette át.

A felperes keresete

[2] A felperes 2021. október 21. napján benyújtott és a perben pontosított marasztalási kereseti kérelmében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. június 1. napjától 2021. február 28. napjáig terjedő időszakban bruttó 811.650 forint illetménykülönbözet és bruttó 811.650 forint megbízási díj, valamint késedelmi kamata megfizetésére. A felperes az Első- és Második panaszhatározattal kapcsolatos megtámadási kereseti kérelmeit nem tartotta fenn (22. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).

[3] Az alperes elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 811.650 forint illetménykülönbözetet és 405.825 forint megbízási díjat, valamint azok késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes igényét az elévülési határidőn belül érvényesítheti. A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megállapította, hogy a felperes segédtechnikus munkaköre helyett bűnügyi technikus munkakört látott el, ezért a Hszt. 71. § (4)-(6) bekezdései alapján illetménykülönbözetre jogosult. Továbbá a felperes segédtechnikus

beosztásához nem tartozó (nyomozói, vizsgálói beosztáshoz tartozó) többletfeladatokat is ellátott, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem, a felülvizsgálat eredménye

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes egészében történő elutasítását, valamint a felperest perköltségének megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Hszt. 71. § (1), (4)-(5), a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1), valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését sérti, mivel a segédtechnikusi és a technikusi munkakörök között lényegi eltérés nincs, továbbá a felperes munkakörébe nem tartozó többletfeladatokat nem látott el.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma szerint – az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részben történő helybenhagyását kérte.

[7] Az alperes fellebbezése alapján másodfokú bíróság a 2.Kf.700.008/2024/4. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette, mivel álláspontja szerint a marasztási kereseti kérelmet tartalmazó keresetlevél benyújtására az Első panaszhatározat közlésétől számított keresetindítási határidőt a felperes elmulasztotta, a Második panaszhatározat pedig a felperes ugyanazon ténybeli és jogi alapon ismételt előterjesztett igényével kapcsolatban a keresetindítási határidőt ismételtelen nem nyitotta meg.

[8] A felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria Kfv.III.45.021/2025/4. számú végzésével (a továbbiakban: Iránymutató végzés) a másodfokú bíróság 2.Kf.700.008/2024/4. számú végzését abban a részében, amelyben a Második panaszhatározattal szemben indított eljárást megszüntette, hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot e körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, ezt meghaladóan – az Első panaszhatározattal szemben indított peres eljárás megszüntetése vonatkozásában – a jogerős végzést hatályában fenntartotta. Végzésének tényállásában rögzítette, hogy a felperes a keresetlevelében mindkét panaszhatározattal szemben keresetet terjesztett elő, és pontosított keresetében illetménykülönbözet és megbízási díj, valamint ezen összegek késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Végzésének indokolásában kifejtette, hogy a Második panaszhatározattal szemben benyújtott kereset nem vezethetett ahhoz, hogy érdemben váljon vizsgálhatóvá az Első panaszhatározat indokolása, ugyanakkor a Második panaszhatározattal szemben kezdeményezett eljárás nem volt megszüntethető azzal az indokkal, hogy a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta. Iránymutatásában előírta, hogy a megismételt eljárásban a másodfokú bíróság a Második panaszhatározat vonatkozásában a fentebb kifejtetteknek megfelelően azzal köteles az elsőfokú ítéletet a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között felülbírálni, hogy a Második panaszhatározat tekintetében a

felperes a keresetindítási határidőt megtartotta, azonban az nem eredményezte az Első panaszhatározattal szembeni bírósági jogorvoslat újbóli megnyílását.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 110. § (3) bekezdésére figyelemmel vizsgálta felül. A fellebbezési eljárás kereteit egyrészt az határozta meg, hogy az Első panaszhatározat (határozatszám1 Szü. számú határozat) tekintetében az eljárást a másodfokú bíróság jogerősen megszüntette, ezért a jelen másodfokú peres eljárás kizárólag a Második panaszhatározat (határozatszám2Szü. számú határozat) tekintetében volt folytatható. Másrészt a keresetet részben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést az alperes fellebbezéssel nem támadta, így azt a másodfokú bíróság még a Második panaszhatározat alapul vételével sem érinthette.

[10] A másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 110. § (3) bekezdése értelmében, ha a felülvizsgálati jogkörében eljáró Kúria az ügyben eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan iránymutatást ad, amely az ügyben eljáró bíróságot köti. Az ügyben eljáró bíróság számára a Kúria határozatának rendelkező része és indokolása jelöli ki vizsgálódásának kereteit. A Kúria a Kfv.VI.37.417/2024/8. (K-KJ-2024-1116) számú végzésében az állandó ítélkezési gyakorlattal egyezően rögzítette, hogy a Kp. 115. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdéséből következően az elsőfokú bíróságot a Kúria iránymutatása köti.

[11] A jelen ügyben a Kúria az Iránymutató, a másodfokú bíróság számára kötőerővel bíró végzésének indokolásában a Hszt. 13. § (1), 267. § (1), (3), 268. § (3) bekezdéseit, 270. § (1) bekezdés a) pontját, valamint a Kp. 39. § (1) és 41. § (4) bekezdéseit értelmezve rámutatott, hogy a felperes a szolgálati viszonyából származó megbízási díj és helyettesítési díj iránti követelését elévülési időn belül, szolgálati panasz útján érvényesíthette az alperessel szemben, és amennyiben szolgálati panaszát az alperes (vezetője) elutasította, e döntéssel szemben harminc napon belül fordulhatott bírósághoz. A felperes mindkét szolgálati panasztával ugyanazon igényét kívánta érvényesíteni, azonban az Első panaszhatározattal szemben keresettel nem élt. Az a körülmény, hogy a Második panaszhatározattal szemben a felperes keresetindítási joga megnyílt, nem eredményezte a korábbi panaszt elutasító határozat ellen elmulasztott keresetindítási határidő ismételt megnyílását. A Kúria a Hszt. 268. § (3) bekezdése kapcsán már kifejtette azt is, hogy e szabály nem képezi akadályát annak, hogy a hivatásos állomány tagja ugyanazon időszakra ugyanazokkal az indokokkal egy korábbival egyező tartalmú szolgálati panaszt terjesszen elő, mint ahogyan annak sem, hogy e szolgálati panasz elutasítása esetén a Hszt. 270. § (1) bekezdése alapján bírósághoz forduljon. Ilyen esetben azonban a bíróság – a kereseti kérelemhez és ellenkérelemhez igazodóan – mindenekelőtt azt vizsgálja, hogy az újabb szolgálati panasz valóban azonos tartalmú-e a korábbival, azaz a munkáltató helyesen alkalmazta-e a Hszt. 268. § (3) bekezdését (Kf.VII.40.267/2020/5.). A Második panaszhatározattal szemben benyújtott

kereset nem vezethetett ahhoz, hogy érdemben váljon vizsgálhatóvá az Első panaszhatározat indokolása. Az ismételt igényérvényesítéstől a felperes nem volt elzárva, azonban az alperes, a Hszt. 268. § (3) bekezdése alapján, a felperes követelésével érdemben már nem foglalkozhatott. A felperes teljes körű igényérvényesítését ezért nem a Hszt. rendelkezései, és nem is az alperes helytelen jogalkalmazása, hanem a felperes azon mulasztása gátolta, hogy az Első panaszhatározattal szemben nem fordult határidőben keresettel a bírósághoz.

[12] Az Iránymutató végzésben felhívott Kf.VII.39.026/2021/4. számú ítéletében a Kúria a Kp. 4. § (1) bekezdését, (3) bekezdés a) pontját, 5. § (4) és 85. § (1) bekezdéseit, valamint a Hszt. 268. § (3) bekezdését értelmezve rámutatott, hogy az a körülmény, hogy a felperes ismételten előterjesztette szolgálati panaszát, amit az alperes a Hszt. 268. § (3) bekezdésére hivatkozással abban a részben, amit a korábbi határozatában már elbírált, érdemi vizsgálat nélkül elutasított, nem a korábbi panaszt elutasító határozat ellen elmulasztott keresetindítási határidő ismételt megnyílását eredményezte. A marasztalási perekre vonatkozó speciális szabályok nem mentesítik a bíróságot a Kp. 85. § (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettsége alól, amely alapján a közigazgatási tevékenység (közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos döntés, intézkedés) jogszerűségét, azaz a szolgálati panaszt elutasító határozatot a kereseti kérelem korlátai között vizsgálnia kell. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 267. § (1), (3) bekezdése és 268. § (3) bekezdése téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az elévülési időn belül ugyanazon ténybeli és jogi alapon ismételten előterjesztett szolgálati panaszt elutasító határozat alapján a már egyszer elmulasztott keresetindítási határidő ismét megnyílik.

[13] A jelen ügyben is megállapítható volt, hogy a felperes a Hszt. 267. § (1) bekezdése alapján két azonos tartalmú szolgálati panasszal élt, amelyekben illetmény-különbözet és megbízási díj megfizetését kérte az alperestől. Az alperes az első szolgálati panaszt érdemben elutasította, ezért a második szolgálati panaszt a továbbiakban nem vizsgálhatta, mivel annak akadályát képezte a Hszt. 268. § (3) bekezdésében előírt azon kógens rendelkezés, mely szerint a korábban már elbírált szolgálati panasszal azonos tartalmú panaszt, vagy a panasznak a már elbírált részét az előjáró indokolás nélkül elutasítja. A perbeli esetben a felek között nem volt vitatott, hogy a felperes mindkét szolgálati panaszával ugyanazon igényeket kívánta érvényesíteni, így az Első panaszhatározattal már elbírált szolgálati panasszal azonos tartalmú szolgálati panaszt az előjáró a Hszt. 268. § (3) bekezdése alapján jogszerűen utasította el indokolás nélkül, amelyre tekintettel a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontján és (4)-(6) bekezdésein alapuló igényeit a bíróság előtt már sikerrel nem érvényesíthette. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen kötelezte az alperest illetmény-különbözet és megbízási díj megfizetésére.

[14] Mindezekre figyelemmel – a Kúria végzésében adott iránymutatást és ítélezési gyakorlatot követve – a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett részét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

[15] A másodfokú bíróság a Kp. 35. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 525. § (3) bekezdése alapján folytatott vizsgálata során a felperes munkavállalói költségkedvezményre történő jogosultságának fennállása tekintetében az elsőfokú bírósággal azonos megállapításra jutott. A fellebbezési eljárás kereteire figyelemmel az első- és másodfokú eljárásban a pertárgy értékét a Kp. 131. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 512. § (2) bekezdése szerint 1.217.475 forintban állapította meg.

[16] A pervesztes felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) bekezdése alapján köteles a kamarai jogtanácsos által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

[17] A felperes a megállapított munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel személyes költségmentes, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdés a) pontja, 45/A. § (2) bekezdése, illetve 46. § (1) bekezdése szerinti kereseti illetéket (73.048 forint), valamint fellebbezési eljárási illetéket (97.398 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[18] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. november 5.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró